

Lisää Hepr. 1:stä?
www.sley.fi/luennot/Raamattu/UT/Hepr/01_ja_johdantoPH.htm

Arvoisa Sisärengaslainen,

Heprealaiskirjettä on vanhastaan sanottu Paavalin kirjeeksi heprealaisille. Tässä määrittelyssä lienee kaikki väärin. Kirjoittajaa ei tiedetä, mutta tuskin hän on ainakaan Paavali. Kyseessä ei ole oikeastaan ole kirje vaan kehoituspuhe, jota ei liene lähetetty heprealaisille, vaan ilmeisesti Rooman seurakunnalle. Joka tapuksessa Heprealaiskirje on erittäin hieno ja opettava teksti pelastuksen keskeisimmistä asioista.

Kysymyksiä, esirukousaiheita yms. voit lähettää osoitteeseen pastori@tunti.com.

Monet kerrat ja monin tavoin Jumala muinoin puhui isillemme profeettojen suulla, mutta näinä viimeisinä aikoina hän on puhunut meille Pojassaan, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi ja jonka välityksellä hän myös on luonut maailmat. (Hepr. 1:1-2)

Jumala on puhunut, hän on ilmoittanut itsensä meille, ja siten voimme oppia tuntemaan hänet. "Monet kerrat, monin tavoin ja muinoin" viittaa Vanhan liiton aikaan eli Vanhaan testamenttiin, ja nyt Jumala on ilmoittanut itsensä meille lopullisesti lähettämällä poikansa ihmiseksi,

Jeesuksen. Johannes opettaa Jeesuksessa tapahtuneesta Jumalan ilmoituksesta: "Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Ainoa Poika, joka itse on Jumala, ja joka aina on Isän vierellä, on opettanut meidät tuntemaan hänet." (Joh. 1:18)

Poika on Jumalan sädehtivä kirkkaus, hänen olemuksensa kuva, ja hän ylläpitää kaikkea olemassa olevaa sanansa voimalla. Toimitettuaan puhdistuksen synneistä hän on asettunut korkeuksissa istuimelleen Majesteetin oikealle puolelle. Näin hänestä on tullut enkeleitä suurempi, yhtä lailla kuin hänen saamansa nimi on enkelien nimiä ylhäisempi. (Hepr. 1:3-4)

Jeesus ei ainoastaan opettanut totuutta Jumalasta, vaan hänessä Jumala itse tuli nähtäväksi ja käsin kosketeltavaksi ihmisten keskelle. Jumala on ikäänkuin aurinko, jota emme voi lähestyä tuhoutumatta, mutta aurinko lähettää maan päälle säteensä, joka valaisee ja tuo elämän. Samoin Jeesus on Jumalan kirkkaus, jota me voimme katsella.

Hän on Jumalan käsin kosketeltava sinettikuva.

Heprealaiskirjeen kirjoittaja kteyttää kirjeen alussa keskeisimmät asiat Jeesuksesta: 1. Hänen välityksellään on kaikki luotu (vertaa Joh. 1:3; 1. Kor. 8:6)). 2. Hän ylläpitää kaikkea olemassa olevaa. 3. Hän on toimittanut puhdistuksen synneistä. Tämä on

koko Hepralaiskirjeen keskeisin sanoma. 4. Hän on asettunut valtaistuimelle Jumalan oikealle puolelle.

Kiteytyksen jälkeen siirryään loppuluvun aiheeseen: Jeesus on enkeleitä suurempi.

Ehkäpä kirjeen kirjoittamisen aikaan oli ihmisiä, jotka olivat liiankin kiinnostuneita enkeleistä ja jopa palvoivat niitä. Ehkäpä näin on taas tänään enkelibuumin aikana, ja Hepralaiskirjeen opetus on tarpeen.

Ei Jumala ole yhdellekään enkelille milloinkaan sanonut: - Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin. Ei myöskään näin: Minä olen oleva hänen Isänsä, ja hän on oleva minun Poikani. Kun Jumala jälleen tuo Esikoisensa maailmaan, hän sanoo: - Kaikki Jumalan enkelit kumartakoot häntä. (Hepr. 1:5-6)

Kirjeen kirjoittaja perustelee asiaansa Vanhan testamentin teksteillä. Ensin hän viittaa Psalmiin 2, joka yleisesti ymmärrettiin ennustukseksi Jeesuksesta (lue esim. Ap.t. 4:25-27). Toinen viittaus on kuningas Daavidille annettu lupaus siitä, että hänen jälkeläisensä tulisi aina hallitsemaan, ja

Jumala olisi hänen isänsä ja luvattu kuningas, Messias, Jumalan poika (2. Sam. 7:14). Näillä teksteillä siis perustellaan sitä, että Jeesus on Jumalan Poika, ja siksi korkeampi kuin enkelit, jotka kumartavat häntä.

Enkeleistä hän sanoo näin: - Hän tekee enkelinsä tuuliksi, palvelijansa tulenliekeiksi. Mutta Pojastaan hän sanoo: - Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy ajasta aikaan, ja sinun kuninkaanvaltikkasi on oikeudenmukaisuuden valtikka. Sinä rakastit oikeutta ja vihasit vääryyttä. Sen tähden Jumala, sinun Jumalasi, on voidellut sinut riemun öljyllä, sinut, ei kumppaneitasi. (Hepr. 1:7-9)

Vertailu enkelien ja Jeesuksen välillä jatkuu. Ps 104:4 sanoo enkeleiden olevan palvelijoita, mutta Ps 45:7-8, joka puhuu Jumalasta, mutta jonka kirjeen kirjoittaja

ymmärtää viittaavan Jeesukseen, opettaa Jeesuksen olevan hallitsija ikuisesti.

Ja myös näin: - Sinä, Herra, laskit alussa maan perustukset, sinun kättesi työtä ovat taivaat. Ne katoavat, mutta sinä pysyt. Ne kaikki kuluvat kuin vaate, sinä käärit ne kokoon kuin päällysviitan, ne vaihdetaan niin kuin vaate. Mutta sinä olet iäti sama, sinun vuotesi eivät loppu. (Hepr. 1:10-12)

Edelleen kirjeen kirjoittaja siteeraa psalmia 102:26-28, jossa puhutaan Herrasta luojana, ja liittää sen Jeesukseen.

Tässä kohtaa on hyvä kiinnittää huomio Jeesuksen saamiin nimiin, sanoohan jae 4 Jeesuksen nimen olevan enkelien nimiä ylhäisempi. Jakeissa 5-6 Jeesusta sanotaan Jumalan Pojaksi. Jakeet 7-9 sanovat jotain

enemmän: Jeesus on Jumala. Kaikkein korkein arvonimi Jeesukselle annetaan jakeessa 10: hän on Herra. Herra-nimen taustalla on Vanhan testamentin Jumalan nimi Jahve, joka pari sataa vuotta ennen Jeesuksen syntymää käännettyssä kreikankielisessä Vanhassa testamentissa on käännetty sanalla Kyrios, suomeksi Herra.

Yhdellekään enkelille ei Jumala milloinkaan ole sanonut: - Istu oikealle puolelleni. Minä kukistan vihollisesi, panen heidät korokkeeksi jalkojesi alle.

Eivätkö enkelit ole palvelevia henkiä? Heidät lähetetään palvelemaan niitä, jotka saavat osakseen autuuden. (Hepr. 1:13-14)

Vielä viimeinen vertailu Jeesuksen ja enkelien välillä. Psalmi 110, joka sekin ymmärrettiin yleisesti Jeesus-ennustukseksi (lue esim. Mark. 12:36; 1. Kor. 15:27),

sanoo Jeesuksen istuvan Jumalan oikealla puolella hallitsemassa, kun taas enkelit ovat maan päälle lähetettyjä palvelevia henkiä.

Pähkäiltävää:

- Miten me voimme kuulla Jumalan ”puhuvan meille Pojassaan”?
- Miksi enkelit kiinnostavat ihmisiä joskus enemmän kuin Jeesus?

Raamattuopetus: Ville Auvinen